

EUROPA-PARLAMENTET

2004

2009

Fiskeriudvalget

2008/2223(INI)

18.12.2008

UDKAST TIL BETÆNKNING

om styring i forbindelse med den fælles fiskeripolitik: Europa-Parlamentet,
regionale rådgivende råd og øvrige aktører
(2008/2223(INI))

Fiskeriudvalget

Ordfører: Elspeth Attwooll

INDHOLD

	Side
FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING	3
BEGRUNDELSE	8

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

om styring i forbindelse med den fælles fiskeripolitik: Europa-Parlamentet, regionale rådgivende råd og øvrige aktører (2008/2223(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 af 20. december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik¹,
 - der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 657/2000 af 27. marts 2000 om en forbedring af dialogen med fiskerisektoren og de involverede kredse om den fælles fiskeripolitik²,
 - der henviser til Kommissionens afgørelser 71/128/EØF, 1999/478/EF og 2004/864/EF,
 - der henviser til Kommissionens afgørelse 93/619/EØF, fornyet i 2005 ved Kommissionens afgørelse 2005/629/EF,
 - der henviser til Kommissionens afgørelser 74/441/EØF og 98/500/EF,
 - der henviser til Rådets afgørelse af 19. juli 2004 om oprettelse af regionale rådgivende råd som led i den fælles fiskeripolitik³ ændret ved Rådets afgørelse 2007/409/EF af 11. juni 2007⁴,
 - der henviser til meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet af 17. juni 2008 om rapport om de regionale rådgivende råds virke (KOM(2008)0364),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 45,
 - der henviser til betænkning fra Fiskeriudvalget (A6-0000/2009),
- A. der henviser til, at institutionel styring af den fælles fiskeripolitik omfatter Kommissionen, Europa-Parlamentet, Rådet, Regionsudvalget, Det Økonomiske og Sociale Udvalg, Den Rådgivende Komité for Fiskeri og Akvakultur (ACFA), Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF), Udvalget for Den Sociale Dialog inden for Havfiskeriet (SSDC), samt de regionale rådgivende råd,
- B. der henviser til, at styringen af den fælles fiskeripolitik også omfatter medlemsstaternes nationale og regionale administrationer,
- C. der henviser til, at Fællesskabet deltager i adskillige regionale fiskeriorganisationer, samt at der ligeledes er indgået fiskeripartnerskabsaftaler med tredjelande,
- D. der henviser til, at Europa-Parlamentet i henhold til Lissabontraktaten fortsat ville være

¹ EFT L 358 af 31.12.2002, s.59.

² EFT L 80 af 31.3.2000, s. 7.

³ EUT L 256 af 3.8.2004, s. 17.

⁴ EUT L 155 af 15.6.2007, s. 68.

udelukket fra fastsættelsen af samlede tilladte fangstmængder (TAC) og kvoter,

- E. der henviser til, at EP-medlemmers deltagelse i møder i regionale fiskeriorganisationer kun foregår ad hoc,
- F. der henviser til, at kommunikation om, hvorledes fiskeripartnerskabsaftaler - og herunder fælles overvågningsudvalg - reelt fungerer, kunne være mere tilfredsstillende,
- G. der henviser til, at STECF blev dannet i 1993, at en Rådgivende Komité for Fiskeri blev oprettet i 1971 og omdøbt til AFCA i 1999, mens Udvalget for Den Sociale Dialog inden for Havfiskeriet så dagens lys i 1999 til afløsning for Den Blandede Komité, der havde eksisteret siden 1974,
- H. der henviser til, at alle syv regionale rådgivende råd nu er operationelle,
- I. der henviser til, at der er blevet oprettet en fælleskomité for RRR, som har koordineringsmøder med Kommissionen,
- J. der henviser til, at Kommissionen for nylig har evalueret AFCA og de regionale rådgivende råd, men ikke arbejdet i STECF,
- K. der henviser til, at evalueringen af AFCA har medført en række operationelle henstillinger og forslag om dets fremtidsperspektiver på lang sigt,
- L. der henviser til, at evalueringen af de regionale rådgivende råd har været positiv, men at Kommissionen har peget på en række foranstaltninger til forbedring af deres arbejde, som ikke kræver ny lovgivning,
- M. der henviser til, at alle parter er enige om, at en mere intensiv dialog mellem eksperter og fiskere er påkrævet, samt at de regionale rådgivende råd ligeledes har efterlyst et bedre socioøkonomisk grundlag for beslutningstagningen,
- N. der henviser til, at regionale rådgivende råd og medlemmer af Europa-Parlamentet har udtrykt et ønske om mere formaliserede forbindelser,
- O. der henviser til, at begrænsede midler gør det umuligt for de regionale rådgivende råd at udfolde øget aktivitet,
- P. der henviser til, at Kommissionen efter sigende vil lytte til Europa-Parlamentets, Rådets og berørte parters synspunkter, inden nye retsregler indføres,
- Q. der henviser til, at der imidlertid allerede foreligger bevis for, at øget overholdelse af den fælles fiskeripolitiks bestemmelser skyldes, at de berørte parter inddrages i udarbejdelsen og gennemførelsen heraf,
- R. der henviser til, at der findes utallige former for fiskeri inden for Fællesskabet, som hver har deres eget særpræg,
- S. der henviser til, at der allerede er indledt høringer om reformen af den fælles fiskeripolitik,

1. anmoder om, at medlemmerne af dets Fiskeriudvalg gives observatørstatus ved fiskeriministrenes møder i Rådet;
2. efterlyser en liste over regionale fiskeriorganisationer og andre internationale organer, hvis møder medlemmer af Europa-Parlamentets Fiskeriudvalg automatisk bør kunne deltage i med økonomisk støtte fra Parlamentet;
3. efterlyser mere fyldestgørende oplysninger om, hvorledes fiskeripartnerskabsaftaler fungerer, og, specielt om aktiviteterne i de fælles overvågningsudvalg;
4. anmoder Kommissionen om at underrette Parlamentet om alle høringer vedrørende den fælles fiskeripolitik og havpolitik;
5. opfordrer Kommissionen til at foretage en evaluering af STECF;
6. noterer sig resultatet af evalueringen af AFCA, samt at Kommissionen afventer AFCA's egne henstillinger vedrørende:
 - en klarere definition af dens rolle og målsætninger, med en repræsentativ sammensætning, der på fyldestgørende vis afspejler disse, samt en reel repræsentativ og mere intensiv deltagelse fra de nye medlemsstats side;
 - dens arbejdsmetoder med hensyn til opdelingen af aktivitet mellem plenarmøder og arbejdsgrupper, antallet heraf og indlæg, samt deres procedurer;
 - bedre formulering af spørgsmål stilet til den;
 - forbedret kommunikation og information ved brug af elektroniske medier, mere direkte adgang til data og forbedrede oversættelses- og tolkefaciliteter;
 - tilstrækkelig økonomisk støtte og optimale midler til opretholdelse af støttefunktioner;
7. noterer sig forskellige forslag vedrørende AFCA's fremtid på længere sigt: AFCA afløses af en koordineringskomité for de rådgivende regionale råd; størrelsesreduktion med repræsentation udelukkende fra flådens forskellige segmenter; handel og forarbejdning; fisk- og skaldyropdræt, samt havneaktiviteter; størrelsesforøgelse, herunder fritidsfiskeri, detailhandlere, samt brugere af kyst- og havområder; indlemmelse af AFCA i en bredere maritim høringsgruppe;
8. understreger betydningen af at undgå overlapning, især med arbejdet i de regionale rådgivende råd, og er af den opfattelse, at det endelige valg bør harmonere med hav- og marinpolitik, samt integreret kystzoneforvaltning;
9. opfordrer Kommissionen til at tage følgende skridt med hensyn til de regionale rådgivende råd:
 - øge deres synlighed og tilskynde langt flere interessenter til at deltage;
 - forbedre deres adgang til videnskabelig dokumentation og data, samt forbindelse til STECF;
 - inddrage dem så tidligt som muligt i høringsprocessen;

- fastsætte benchmarks, som giver mulighed for dels at vurdere, hvorvidt deres rådgivning stemmer overens med den fælles fiskeripolitikens målsætninger, og dels at udspørge dem om brugen heraf;
10. anfører, at de regionale rådgivende råd er underfinansierede set i lyset af det arbejde, de udfører; gør opmærksom på, at Kommissionen har udarbejdet retningslinjer vedrørende økonomisk styring, men er af den opfattelse, at det er nødvendigt at drøfte dette spørgsmål mere indgående, og at man bør undersøge alternativer til det eksisterende system;
 11. mener, at udvidet deltagelse i regionale rådgivende råd kræver en fornyet vurdering af deres sammensætning, men at den nuværende balance mellem fiskeindustrien og andre organisationer ikke bør forrykkes;
 12. kræver tættere forbindelser mellem de regionale rådgivende råd og Europa-Parlamentet, Regionsudvalget og Det Økonomiske og Sociale Udvalg;
 13. anmoder Fiskeriudvalget i Europa-Parlamentet om i overensstemmelse med de forskriftsmæssige godkendelsesprocedurer:
 - at udpege et eller flere medlemmer af Fiskeriudvalget som forbindelsesled til hvert regionalt rådgivende råd, samt at rapportere om dets aktiviteter;
 - at sikre, at regionale rådgivende råd indbydes til at deltage i Fiskeriudvalget som rådgivere, når der er punkter på dagsordenen, som de er involveret i og derfor kan komme med henstillinger om;
 - at indbyde medlemmerne af fælleskomitéen for de regionale rådgivende råd at orientere Fiskeriudvalget om dets koordineringsmøder med Kommissionen;
 - at afholde en årlig konference med deltagelse af de regionale rådgivende råd og Kommissionen;
 14. opfordrer budgetmyndighederne til at afsætte tilstrækkelige midler til ovenstående;
 15. anmoder de regionale rådgivende råd om at holde medlemmerne af Fiskeriudvalget underrettet om deres aktiviteter, rådgivning og henstillinger, samt at indbyde dem til at deltage i deres møder;
 16. henstiller, at fremtidige lovgivningsbestemmelser vedrørende regionale rådgivende råd giver medlemmer af Europa-Parlamentet formel status som aktive observatører på deres møder;
 17. anmoder Kommissionen og fælleskomitéen for de regionale rådgivende råd om at nå til enighed om at lade medlemmer af Fiskeriudvalget deltage i deres koordineringsmøder;
 18. er af den opfattelse, at de regionale rådgivende råd gradvist bør gives ledelsesansvar;
 19. mener ligeledes, at den kommende reform af den fælles fiskeripolitik bør indebære en fuldstændig decentralisering heraf, mens de regionale rådgivende råd gives en central rolle;
 20. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, de regionale

rådgivende råd, Den Rådgivende Komité for Fiskeri og Akvakultur, Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri, Regionsudvalget, Det Økonomiske og Sociale Udvalg, Udvalget for Den Sociale Dialog inden for Havfiskeriet, samt medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

BEGRUNDELSE

Institutionel styring af den fælles fiskeripolitik omfatter ud over Kommissionen, Rådet og Parlamentet, adskillige organer som f.eks. Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité For Fiskeri (STECF), Den Rådgivende Komité for Fiskeri og Akvakultur (ACFA), Udvalget for den Social Dialog Inden for Havfiskeriet (SSDC) og De Regionale Rådgivende Råd (RAC). Regionsudvalget og Det Økonomiske og Sociale Udvalg spiller ligeledes en rolle med afgivelsen af deres udtalelser. Styringen i forbindelse med den fælles fiskeripolitik omfatter ligeledes medlemsstaternes nationale og regionale administrationer.

Udviklingen af love og politikker influeres endvidere af direkte bidrag fra industrielle interessenter, enten individuelt eller via paraplyorganisationer som f.eks. COCEGA, Europêche og FEAP, fra forbrugerorganisationer og fra ikke-statslige organisationer, især organisationer med et stort miljøarrangement, og - i mindre udstrækning - fra arbejdsmarkedets parter.

Styringen af den fælles fiskeripolitik skal ligeledes ses i lyset af en mere global udvikling, som f.eks. udviklingen af den integrerede havpolitik og havstrategien, udvidelsen af Natura 2000 til at omfatte havmiljøet og skridt i retning af en integreret styring af kystområder. I sidstnævnte tilfælde kan det i forbindelse med den fælles fiskeripolitik blive nødvendigt at opveje de interesser, der knytter sig til fiskerifangster, mod akvakulturbetingede interesser, samt at tage højde for indbyrdes økonomiske interesser, som f.eks. energiproduktion.

Historisk set er den fælles fiskeripolitik blevet styret på et mikroplan fra politikens centrum og har været genstand for kritik for sin fremgangsmåde baseret på en ensartet politik for alle niveauer og topstyring, som ikke har fremmet overholdelsen af den fælles fiskeripolitik. Siden reformen fra 2002 har dette ændret sig med en meget mere omfattende inddragelse af interessenter, især via de regionale rådgivende råd, der først blev etableret i 2004. I 2007 blev disse råd betegnet som organer, der arbejdede hen imod mål af fælles europæisk interesse, hvilket åbnede mulighed for at yde støtte på et mere solidt grundlag.

Alle syv regionale råd, som skulle oprettes i medfør af lovgivningen, er nu operationelle, og der afholdes møder i en fælles komité for de rådgivende regionale råd, herunder koordineringsmøder med Kommissionen. Ud over at give råd om spørgsmål, der direkte vedrører disse råd, arbejder de ligeledes sammen med andre organer, som f.eks. på det fælles møde mellem de regionale rådgivende råds fælleskomité og ACFA om styring i Bruxelles i april 2008. En repræsentant for AFCA har ligeledes ret til at deltage i de rådgivende regionale råds møder som en aktiv observatør.

Kommissionens seneste evaluering af de regionale rådgivende råd var positiv, men det er klart, at en række spørgsmål vedrørende økonomisk støtte, sammensætning og målområde fortsat er uløste, samt at der bør sættes ind på at forbedre deres synlighed, høringsprocedurerne og deres adgang til videnskabelig dokumentation.

Når dette er sagt, står det klart, at den udvidede inddragelse af interessenterne i beslutningsprocessen har en positiv effekt, hvilket f.eks. er kommet til udtryk med de skotske fiskeres frivillige beslutning om at lukke områder med en overflod af ungtorsk og

beslutningen truffet af Nordsøens rådgivende regionale råd om at forbyde udsmid af torsk, som kan markedsføres.

Kommissionens evaluering af AFCA rejste en række spørgsmål om dens målsætninger, sammensætning og procedurer, samt om dens rolle på længere sigt. Det foreslås, at sidstnævnte spørgsmål bør indgå i drøftelsen om udviklingen af den integrerede havpolitik, således at der undgås overlapning med de rådgivende regionale råds arbejde, men åbnes mulighed for et tæt samarbejde om de forskellige aktiviteter.

De rådgivende regionale råd har udtrykt ønske om forbedret adgang til social og økonomisk rådgivning, samt videnskabelig rådgivning. I denne sammenhæng ville det være nyttigt, hvis Kommissionen ligeledes foretog en evaluering af STECF, og hvis der blev etableret en tættere kontakt med Regionsudvalget og Det Økonomiske og Sociale Udvalg.

En række af de regionale råd og Fiskeriudvalgets koordinatore har endvidere udtrykt ønske om etablering af mere formaliserede forbindelser. Beslutningsforslaget indeholder forslag til udviklingen af sådanne forbindelser.

Ifølge ordføreren peger forbedringerne som følge af inddragelsen af interessenterne i retning af en fremtidig reform af den fælles fiskeripolitik med en radikal decentralisering, således at foranstaltninger nøje afpasses efter særlige former for fiskeri i specifikke områder i overensstemmelse med de fremherskende forhold. De rådgivende regionale råd bør spille en central rolle i forbindelse med denne decentralisering.

Den fælles fiskeripolitik bør fortsat være en fælles politik med hensyn til målsætninger og generel regulering, administration og overvågning, men den daglige styring bør gradvis overgå til de regionale rådgivende råd, således at disse spiller en fyldstgørende rolle på dette område, når den fremtidige reform af den fælles fiskeripolitik er gennemført.